

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jana Ryby a soudkyň
Mgr. Ivety Postulkové a JUDr. Ludmily Sandnerové ve věci

žalobkyně: **M. P.**, narozena dne XXX
bytem XXX
zastoupena advokátem Mgr. Michalem Burčkem
sídlem V potočkách 1537/8, 143 00 Praha 4

proti
žalovanému: **Magistrát hlavního města Prahy**
sídlem Mariánské náměstí 2/2, 110 01 Praha 1

za účasti:
osoby zúčastněné na řízení: **Bohemia crest, s.r.o.**, IČO 27942996
sídlem Čiklova 636/11, 128 00 Praha 2
zastoupena obecným zmocněncem J. M.,
narozeným XXX
bytem XXX

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 3. 2018 č. j. MHMP 301538/2018,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Podanou žalobou se žalobkyně domáhala, aby Městský soud v Praze (dále též „*městský soud*“ či „*soud*“) zrušil shora uvedené rozhodnutí žalovaného, jímž žalovaný potvrdil rozhodnutí Úřadu městské části Praha 18 (dále též „*prvostupňový orgán*“) ze dne 14. 11. 2016 č. j. MC18 37139/2016 OVÚR. Tímto rozhodnutím prvostupňový orgán povolil stavebníkovi (osobě zúčastněné na řízení) odstranit stavbu *Stavba-budova RD č.p. XXX, přístřešek, část garáže, k.ú. XXX, XXX, ul. XXX* na pozemcích parc.č. XXX a XXX v k. ú. XXX, na adrese XXX (dále též „*stavba*“). Žalobkyně, jejíž nemovitost se stavbou sousedí, nesouhlasila s odstraněním stavby.
2. V předmětné věci dne 26. 7. 2016 stavebník ohlásil prvostupňovému orgánu záměr odstranit stavbu, která obsahuje azbest, její odstranění provede dodavatelsky s tím, že „*firma pro odstranění stavby bude vybrána na základě výběrového řízení po vydání Povolení*“

k odstranění stavby... Odpad bude odvážen automobily k recyklaci nebo uložení na skládce. Doklady o ukládce a odvozu odpadů budou Stav. úřadu doloženy. Odpady budou likvidovány osobou či firmou, která je k těmto úkonům oprávněna... Záměrem majitele pozemku je využít uvolněný pozemek pro výstavbu obytného domu s využitím bydlení.“

3. Podle projektové dokumentace odstranění stavby nazvané *Demolice rod. domu XXX*, kterou vypracoval autorizovaný inženýr architekt, poté, co se zde specifikují požadavky dotčených orgánů, je na str. 6 uvedeno, že „*bude specializovanou firmou odstraněn materiál obsahující azbest a to za dodržení všech výše předepsaných opatření. Této etapě bude také předcházet ohlášení těchto prací s 30 ti denním předstihem...Třídění odstraněných materiálů (s výjimkou materiálů obsahujících azbest) bude v souladu se stanovenými zásadami prolínat všemi výše popsányými etapami a může pokračovat ještě i po skončení vlastního rozebírání a to tak, aby byly všechny stanovené podmínky dodrženy. Většina prací bude prováděna ručně, minimalizován bude hluk a prašnost.*“ Odstranění stavby je členěno na objekty: „OO-01 rodinný dům, OO-02 zbourání přístřešku, OO-03 odbourání dvojgaráže“; v části obsahující souhrnnou technickou zprávu je pod bodem B. 1 písm. e) uvedeno, že „...z materiálů stavby je zásadní pouze azbestocementová krytina, která bude šetrně a certifikovaně odstraněna, f) požadavky na kácení dřevin - nejsou“. Pod bodem B. 2 písm. c) je uvedeno, že „...azbest se vyskytuje pouze na střeše jako střešní krytina.“ Pod bodem B. 4 je uvedeno, že žádné terénní úpravy nebudou prováděny. Pod bodem B.5 je uveden popis stavebních a demoličních odpadů včetně vytěžené kontaminované zeminy, kde u kategorie odpadu č. 17 06 05 stavební materiály obsahující azbest je uveden objem odpadu 0,8 m³. Dále je zde popsán postup odstraňování eternitové krytiny obsahující azbest s tím, že „...Likvidaci materiálu obsahujícího azbest by měla provádět specializovaná firma: EKOLSAN.CZ, s. r. o., Hraničky 301/5, 625 00 Brno, IČ: 26939592.“, pod písm. „h) ochrana životního prostředí při odstraňování stavby“ je plánováno dodržet limity podle § 10 a 11 nařízení vlády č. 148/2006 Sb., o ochraně zdraví před nepříznivými účinky hluku a vibrací, ve znění pozdějších předpisů, tj. nejvyšší přípustnou ekvivalentní hladinu akustického tlaku ve venkovním prostoru staveb $L_{AeqT} = 50$ dB při korekci + 5 dB. Podle výkresu zastavovací situace je rodinný dům žalobkyně na pozemku parc. č. XXX umístěn ve vzdálenosti 10,01 m od stavby, jež má být odstraněna (měřeno od protilehlých obvodových stěn) (dále též „projektová dokumentace“).
4. Podle závazného stanoviska Hygienické stanice hlavního města Prahy ze dne 21. 6. 2016 č. j. HSHMP 27813/2016 projektová dokumentace není v rozporu se zájmy chráněnými orgánem ochrany veřejného zdraví s podmínkou, že hluk demoličních prací nesmí přesáhnout konkretizovaný hygienický limit ve venkovním chráněném prostoru staveb v době od 7.00 hodin do 21.00 hodin a stavební firma provádějící demolici azbestu musí práce ohlásit 30 dnů předem.
5. Podle závazného stanoviska odboru dopravy a životního prostředí Úřadu městské části Praha 18 ze dne 10. 6. 2016 sp. zn. 19764/2016/ODŽP/Ka z hlediska ochrany přírody a krajiny podle zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů, „1. Odstranění stavby není v kolizi s dřevinami. 2. Při stavbě bude respektována ČSN 839061 Ochrana stromů, porostů a ploch pro vegetaci při stavebních činnostech. 3. Všechny zelené plochy dotčené stavební činností budou upraveny. Příslušným dotčeným orgánem státní správy, který je oprávněn vydat stanovisko k předložené dokumentaci, je odbor ochrany životního prostředí Magistrátu hl. m. Prahy“. Z hlediska odpadového hospodářství nebyly k projektové dokumentaci připomínky s podmínkou, že „...Při nakládání s odpady azbestu a

s odpady, které azbest obsahují, je nutné postupovat v souladu s § 35 zákona o odpadech. Odnětí stavebních materiálů s obsahem azbest ze stavby by měla provádět stavební firma, která zaručí řádný a bezpečný technologický postup odnětí těchto materiálů ze stavby, jejich zabalení, označení a následné předání vzniklých odpadů k bezpečnému odstranění. Při odnímání stavebních materiálů s obsahem azbestu ze stavby musí být voleny takové technologické postupy, které předcházejí nebo minimalizují uvolňování azbestu do ovzduší. Stavební firmy odstraňující azbest ze staveb jsou povinny takové práce ohlašovat 30 dní před jejich zahájením místně příslušnému orgánu ochrany veřejného zdraví – tj. Krajské hygienické stanici. Nebezpečný odpad (azbest, asfaltové směsi obsahující dehet) budou odstraňovány v souladu s výše citovaným zákonem a po jejich odvozu na příslušnou skládku bude na ODŽP ÚMČ Praha 18 zaslán evidenční list přepravy nebezpečných odpadů (dle vyhlášky 383/2001 Sb., příloha 26).“ Dále bylo vydáno souhlasné závazné stanovisko podle § 11 odst. 3 zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, ve znění pozdějších předpisů.

6. Odbor ochrany prostředí Magistrátu hlavního města Prahy ve vyjádření ze dne 15. 7. 2016 č. j. MHMP 1232554/2016 uvedl, že zájmy na ochraně lesa nejsou projektovou dokumentací dotčeny. Z hlediska nakládání s odpady připomenul podmínky; z hlediska ochrany ovzduší zdůraznil nutnost dodržování právních a technických norem při manipulaci s azbestem. Z hlediska ochrany přírody a krajiny shledal věcné posuzování záměru bezpředmětným. Z hlediska myslivosti neshledal veřejné zájmy dotčené s tím, že záměr nevyžaduje posouzení podle zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí, ve znění pozdějších předpisů, ani nevyžaduje posouzení z hlediska ochrany vod.
7. Dne 12. 9. 2016 prvostupňový orgán usnesením sp. zn. MC18/611/2016/OVÚR/Ba rozhodl, že ohlášený záměr odstranit stavbu projedná v řízení, jelikož se dotýká práv třetích osob, a to vlastníků pozemku parc.č. XXX, k. ú. XXX. Následně dne 13. 10. 2016 oznámil zahájení řízení, žalobkyni o něm nevyrozuměl.
8. Rozhodnutím prvostupňový orgán dne 14. 11. 2016 povolil stavebníkovi odstranit stavbu. Pod výrokem II. stanovil podmínky pro odstranění stavby, takto: „2. Při provádění demoličních prací a při manipulaci s prašným materiálem bude použito postupů a prostředků, které zajišťují minimalizaci produkce prachu. Demolice objektu budou prováděny postupným rozebráním, materiál nesmí být volně shazován z výšky. Plochy, které mohou být zdrojem prašnosti, budou kropeny tak, aby jejich povrch nevysychal, nebo byly zajištěny (např. zakrytím plachtami) proti rozptýlu prachových částic do ovzduší. Při odvozu prašného materiálu bude použito plachtování na ložné ploše automobilů. Pokud dojde k znečištění veřejných komunikací dopravou, bude neprodleně provedeno očištění komunikace. Budou použita výhradně vozidla a stavební mechanismy, které splňují příslušné emisní limity podle platné legislativy pro mobilní zdroje. V případě konstrukcí a materiálů obsahujících azbest: • odstranění konstrukcí obsahujících azbestová vlákna provede firma specializovaná na odstraňování objektů obsahujících azbest a materiálů obsahujících azbest, • odstraňování konstrukcí, instalací a materiálů obsahujících azbest, při kterém by mohlo dojít k uvolňování azbestových vláken nebo prachu, musí být prováděno v izolovaném prostředí odděleně od vnějšího ovzduší, • doprava a ukládání odpadu obsahujícího azbestová vlákna nebo prach musí být zabezpečeny tak, aby nedošlo k jejich uvolnění do ovzduší, • odpad obsahující azbestová vlákna nebo prach musí být ukládán pouze na skládky k tomu určené, u kterých je zajištěno trvalé zamezení úniku azbestu do vnějšího ovzduší (viz závazné stanovisko ÚMČ Praha 18, ODŽP ze dne 10. 6. 2016 pod zn.: 19764/2016/ODŽP/Ka). 3. Během demoličních prací bude zajištěno, aby hluk z těchto činností nepřekročil hygienický limit $L_{Aeq,T}$ 65 dB v době od 7.00 hod. do 21.00 hod. ve venkovním

chráněném prostoru staveb. Stavební firma provádějící demolici musí ohlásit práce, při nichž mohou být pracovníci exponováni azbestem, a to nejméně 30 dnů před zahájením práce. Hlášení musí obsahovat náležitosti dle platné legislativy (viz závazné stanovisko Hygienické stanice hl. m. Prahy ze dne 21. 6. 2016 pod č. j.: HSHMP 27813/2016). ... 5. Odstranění stavby bude v souladu s ohlášením provedeno firmou, kterou vlastník stavby oznámí nejpozději 14 dní před započítáním prací stavebnímu úřadu. 6. Při odstraňování stavby musí mít vlastník stavby, popřípadě jiná osoba, která stavbu odstraňuje, na zřeteli zejména ochranu života a zdraví osob nebo zvířat, ochranu životního prostředí a majetku, i šetrnost k sousedství.“ V odůvodnění prvostupňový orgán uvedl, že stavebník ohlásil dne 26. 7. 2016 záměr odstranit stavbu. Jelikož neshledal podmínky pro vydání souhlasu, rozhodl usnesením, že záměr projedná v řízení. Zahájení řízení oznámil známým účastníkům, kteří neuplatnili námitky, a vlastníci technické infrastruktury vyslovili své souhlasy, proto rozhodl kladně.

9. Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně dne 24. 3. 2017 odvolání, že jako vlastník sousedního pozemku parc. č. XXX, k. ú. XXX, byla opomenuta být účastnicí řízení. Toto odvolání dvakrát doplnila ve dnech dne 5. 5. 2017 a 16. 5. 2017.
10. Dne 30. 10. 2017 žalovaný vrátil předklad odvolání prvostupňovému orgánu k provedení úkonů ve smyslu § 86 odst. 2 a § 27 odst. 2 správního řádu. V odůvodnění uvedl, že okruh účastníků řízení o odstranění stavby podle § 128 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon“), není upraven stavebním zákonem. Prvostupňový orgán měl vycházet z obecné úpravy § 27 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), z níž vyplývá, že žalobkyně sousedící s odstraňovanou stavbou měla být vzata do řízení, jelikož zamýšleným postupem může být ovlivněna.
11. Dne 13. 11. 2017 stavebník nesouhlasil s obsahem vrácení předkladu žalovaného a uvedl, že již zahájil postupnou demontáž nemovitosti, kterou proto nelze užívat. Obavy žalobkyně považuje za nedůvodné, jelikož odstranění stavby proběhne podle zákona a specializovanou firmou, do životního prostředí nijak negativně nezasáhne, naopak ubude latentní ohrožení, které azbestová krytina představuje.
12. Dne 13. 3. 2018 bylo žalovanému doručeno podání stavebníka nazvané *Doplnění vyjádření k podaným odvoláním*, k němu byl připojen dokument o realizačních podmínkách odstranění stavby, že „... Stávající stavba tak bude rozebírána ručně, omezen bude hluk i prašnost, většina (více než 80 %) demolovaných materiálů bude opětovně využita a jen menší podíl bude odvezen a v souladu se zákonem předán k další recyklaci. Likvidaci materiálu obsahujícího azbest provede specializovaná firma, opět za dodržení všech stanovených podmínek a zákonných norem.“ Příloha obsahuje soupis a odhad množství vzniklého odpadu, včetně „0,15 m³ eternitové šablony (s azbestem)“.
13. Napadené rozhodnutí ze dne 12. 3. 2018 (a vypravené dnem 23. 3. 2018) zmiňuje na str. 3 ve druhém odstavci shora uvedené podání stavebníka z následujícího dne 13. 3. 2018, kde ve třetím odstavci k němu uvádí, že žalovaný nepostupoval podle § 36 odst. 3 správního řádu a neseznámil s podáním stavebníka ze dne 13. 3. 2018 účastníky řízení, jelikož se nejedná o podklad pro rozhodnutí. Zmiňované podání stavebníka pouze specifikuje objemy stavební suti a dalšího materiálu, které vzniknou odstraněním stavby. Jedná se o údaje, které příloha č. 8 vyhlášky o dokumentaci staveb v takovémto rozsahu nepředepisuje. Žalovaný ověřil, že žalobkyně je spoluvlastnicí pozemku, který přímo sousedí s odstraňovanou stavbou, má proto podle § 27 odst. 2 správního řádu být účastnicí

správného řízení, jelikož odstraněním stavby může být přímo dotčena zejména hlukem, prachem, vibracemi či uvolňováním látek z nebezpečných odpadů. Prvostupňový orgán proto pochybil, když žalobkyni nezahrnul do okruhu účastníků řízení. K *námitce hluku* žalovaný na str. 6 až 8 uvedl, že hluk spadá do působnosti Hygienické stanice hlavního města Prahy, jež v souhlasném závazném stanovisku stanovila podmínky pro dodržení hygienických limitů akustického hluku při odstraňování stavby. Žalovaný v tomto směru nezjistil pochybení ve zpracování projektové dokumentace. Připomenul, že v případě nedodržení hlukových limitů je stavebník bez dalšího povinen práce zastavit. K *námitce vibrací* při odstraňování stavby žalovaný na str. 8 uvedl, že technická seismicitu je upravená normou ČSN 73 0040 (Zatížení objektů technickou seismicitou a jejich odezva). Mezní hodnota rychlosti kmitání udává, při jaké rychlosti kmitání může mít technická seismicitu škodlivý účinek na sledovanou konstrukci. V daném případě s ohledem na vzdálenost mezi rodinným domem žalobkyně od místa prováděné činnosti spojené s rozebíráním jednotlivých konstrukcí stavby rodinného domu a přístavku nebylo nutné, aby projektant přistoupil k výpočtu dopadu technické seismicity na stavbu rodinného domu žalobkyně. Je tomu tak proto, že v daném místě se nezakládá stavba v nestabilním podloží prostřednictvím pilotů, přičemž z vrtné soustavy se mohou přenášet vibrace, o takový případ se nejedná. Podle projektové dokumentace bude *azbestocementová krytina* u rodinného domu (OO-01) a přístřešku (OO-02) odstraněna tak, jak vymezilo souhlasné závazné stanovisko orgánu ochrany veřejného zdraví. *Ochrana před prachem* při odstraňování stavby je zajištěna podle podmínek souhlasného závazného stanoviska orgánu na úseku ochrany ovzduší, odboru dopravy a životního prostředí Úřadu městské části Praha 18. K *námitce narušení pohody bydlení* žalovaný zkoumal, zda rozhodnutí prvostupňového orgánu znemožní žalobkyni větrání a pobyt na zahradě v souvislosti s existencí invalidní osoby a malých dětí, a na str. 9 dospěl k závěru, že stavebním úřadem stanovené podmínky pro odstranění stavby garantují nepřekročení limitů činitelů prachu, hluku a uvolňování částic z azbestocementové krytiny nad míru přiměřenou poměrům v dané lokalitě. Doplnil, že záleží na žalobkyni, zda bude větrat nepřetržitě po dobu bouracích prací nebo na nezbytnou dobu, či využije ranní či odpolední hodiny, kdy práce nebudou probíhat intenzivně, kdy v dané věci se nejedná o setrvalý stav. Stejně je tomu tak v případě pobytu na zahradě. Přestože subjektivní veřejná práva žalobkyně mohou být při odstranění stavby dočasně dotčena, žalobkyně nemá subjektivní veřejné právo na neměnnost poměrů v území, ve kterém se nachází její nemovitost. Odstranění rodinného domu stavebníka z roku 1920, který byl morálně zastaralý a nevyhovoval požadavkům bydlení stavebníka, je povoleno za splnění podmínek podle § 128 stavebního zákona. K *imisi z dopravy těžkými nákladními automobily* odvázející suť žalovaný uvedl, že podle projektové dokumentace má napojení dopravy probíhat z ulice XXX, jen v nezbytných případech z ulice XXX. Pro odvoz stavební sutě je plánováno 20 nákladních automobilů po dobu 6 týdnů. Žalovaný považuje za absurdní, že žalobkyně brojí proti odstranění stavby s prvky azbestu, když jejím odstraněním se naopak zlepši kvalita jejího životního prostředí. Manipulace s ním zabezpečuje legislativa upravující postup prací při odstraňování stavby s prvky azbestu, což musí být provedeno oprávněným stavebním podnikatelem, jak je garantováno stanovením podmínek ve výroku rozhodnutí prvostupňového orgánu. Podle projektové dokumentace má krytinu odstranit společnost, která je pro certifikované práce v oboru sanace a likvidace azbestu ve stavebnictví držitelem certifikátů ISO 9001, ISO 14001, OHSAS 18001. Dodržení technologického postupu při

odstraňování azbestu je jednou z podmínek závazného stanoviska Hygienické stanice hlavního města Prahy.

14. Proti uvedeným rozhodnutím brojí žalobkyně podanou žalobou. Námitky v ní uplatněné lze rozdělit do těchto žalobních bodů.
15. *Zaprvé* žalobkyně namítá porušení procesních práv, jelikož prvostupňový orgán jí nepřiznal postavení účastníka řízení. V odvolacím řízení neměla možnost se vyjádřit k podkladům, a to k podání stavebníka ze dne 13. 3. 2018 s přílohou „*Demolice RD XXX - výkaz výměr a realizační podmínky*“, z nichž žalovaný při povolení demolice v napadeném rozhodnutí jako z důkazu vycházel. Postupoval proto v rozporu s § 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod i s § 90 odst. 1 písm. c), § 36 odst. 3 a § 4 odst. 4 správního řádu.
16. *Zadruhé* podle žalobkyně je napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné pro nesrozumitelnost a nedostatek důvodů, jelikož žalovaný nedostatečně zjistil skutkový stav, kdy nelze z něj seznat, jaké skutečnosti vzal žalovaný za prokázané a jakými úvahami se řídil. Žalovaný se dále nedůvodně spokojil s dokumentací stavebníka a zamítl čtvrtou námitku žalobkyně jako nedůvodnou, že konstrukční části stavby s azbestem musí odstranit k tomu oprávněný stavební podnikatel, když podle projektové dokumentace má krytinu z azbestocementových šablon a krytinu přístřešku *objektu* OO-02 odstranit společnost, která na telefonický dotaz žalobkyně dne 23. 4. 2018 uvedla, že není na uvedených pracích se stavebníkem domluvena. Žalovaný tudíž nepostupoval podle § 3 správního řádu ani podle čl. 36 Listiny základních práv a svobod. Žalobkyně též nepovažuje projektovou dokumentaci stavebníka za relevantní, jelikož v ní stavebník tvrdil, že na pozemku má dvě garáže k demolici, ačkoli to jsou dřevěné kůlny, které nemá zapsané v katastru nemovitostí. Žalovaný naopak nevzal v úvahu, že odstraněním stavby by mohlo dojít k narušení statiky rodinného domu žalobkyně z roku 1924 i garáže sousedící 80 cm s pozemkem stavebníka. Podle žalobkyně ani závazná stanoviska nereflektují skutečný stav, jelikož závazné stanovisko hygienika vyšlo ze stavu po odstranění stavby, nevzalo v úvahu stávající stavbu, a též neřešilo pokácení vzrostlých jehličnanů ani eternitovou střechu. Žalobkyně připomíná, že v řízení z moci úřední se uplatní zásada vyšetřovací, podle níž žalovaný byl povinen i bez návrhu zjistit všechny rozhodné okolnosti svědčící ve prospěch i v neprospěch toho, komu má být povinnost uložena, a provést místní šetření. Odkazuje k tomuto na rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 30. 10. 2014 č. j. 7 A 136/2011-50.
17. Žalovaný v písemném vyjádření k žalobě ze dne 16. 7. 2018 navrhl zamítnutí žaloby jako nedůvodné. Ad *zprvu* souhlasí se žalobkyní, že podle § 36 odst. 3 správního řádu mají účastníci řízení právo vyjádřit se k podkladům pro vydání rozhodnutí podle § 50 odst. 1 správního řádu, což jsou informace, které mohou přispět ke zjištění stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti podle § 3 správního řádu. Avšak nikoli každý dokument založený ve spise je uvedeným podkladem. V daném případě stavebník dne 13. 3. 2018 doplnil vyjádření k odvolání žalobkyně o informaci, že se stavební sutí naloží podle zákona č. 185/2001 Sb., o odpadech a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále též „*zákon o odpadech*“). Informace o způsobu likvidace stavební suti stavebníkem podle žalovaného nebyla novou skutečností ani podkladem napadeného rozhodnutí. Náležitosti dokumentace bouracích prací upravuje příloha č. 8 vyhlášky č. 499/2006 Sb., o dokumentaci staveb, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*vyhláška o dokumentaci staveb*“). Soupis likvidace materiálů ze stavební suti není povinnou náležitostí dokumentace bouracích prací. Předmětná dokumentace zpracovaná inženýrem architektem obsahuje v průvodní zprávě rozdělení stavebního odpadu. Ve vyjádření byl

tento výčet doplněn toliko o informaci, jakým způsobem bude s bouraným materiálem naloženo. Takováto informace o likvidaci materiálu podle zákona o odpadech není novou skutečností, proto se na ni nevztahuje § 36 odst. 3 správního řádu, a nemá tudíž vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí. Žalovaný také není vázán vyjádřením k odvolání.

18. Ad zadruhé žalovaný uvádí, že uzavření smlouvy s odbornou společností na provedení likvidace azbestu není podmínkou pro povolení odstranění stavby obsahující azbest. Vlastník takové stavby má povinnost nechat odstranit stavbu stavebním podnikatelem podle § 128 odst. 5 věta první stavebního zákona s povinností zajistit provádění dozoru osobou s oprávněním na odborné vedení provádění stavby podle zvláštních předpisů. Žalobkyně tvrzené skutečnosti považuje žalovaný za irrelevantní, jelikož stavebník nebyl povinen, nýbrž oprávněn, stavbu odstranit, a ve lhůtě 12 měsíců musí oslovit jakoukoli společnost způsobilou k nakládání s nebezpečnými odpady, a to i jinou společnost, než kterou jmenoval v dokumentaci, neboť takový údaj není povinným podle vyhlášky o dokumentaci staveb. Předmětem dokumentace bouracích prací je kromě rodinného domu označené OO-01 i odstranění stavby označené OO-02 *přístřešek* a část stropní konstrukce garáže označené OO-03, která tvoří stříšku nad vjezdem do garáže. Žalovanému není známo, na základě jakých skutečností dospěla žalobkyně k závěru, že dokumentace bouracích prací obsahuje návrh na odstranění dvou garáží. Zákres staveb do katastru nemovitostí není relevantní pro posouzení, zda předmětem povolení odstranění jsou dvě garáže či nikoliv. Z dokumentace bouracích prací vyplývá, že odstupová vzdálenost mezi rodinným domem žalobkyně a odstraňovaným domem stavebníka je 10,01 m a odstupová vzdálenost od garáže žalobkyně je 3,74 m. K narušení statiky by mohlo dojít za použití bourací technologie, která vyvolá otřesy a seismicitu, jejíž prokázání a vyhodnocení je normově upraveno. Návrh na odstranění stavby představuje v daném případě rozebírání za použití ruční mechanizace a lehké strojní mechanizace, což nemůže vyvolat technickou seismicitu. K pokácení vzrostlých jehličnanů a eternitové střeše žalovaný uvedl, že se nejedná o veřejné zájmy chráněné zákonem č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*zákon o ochraně veřejného zdraví*“). Žalovaný nesouhlasí s porušením vyšetřovací zásady, jelikož v předmětném případě se jedná o návrhové řízení z podnětu stavebníka podle § 128 stavebního zákona, nikoli vyvolané z moci úřední. K námitce nepřezkoumatelnosti pro nesrozumitelnost a pro nedostatek důvodů žalovaný uvádí, že napadené rozhodnutí nepovažuje za vnitřně rozporné a žalobkyně námitku blíže nerozvádí. Projektová dokumentace je zpracovaná v souladu s přílohou č. 8 vyhlášky o dokumentaci staveb, je proto relevantním důkazem. Obsahem odvolání nebyl požadavek na přezkum závazných stanovisek, ze žaloby nelze zjistit, v čem závazná stanoviska nereflektují skutečný stav, jak tvrdí žalobkyně.
19. Osoba zúčastněná na řízení dne 9. 4. 2019 písemně informovala soud, že stavba byla již odstraněna a navrhla soudu zastavení řízení. O tom připojila potvrzení prvostupňového orgánu.
20. V reakci na uvedené sdělení osoby zúčastněné na řízení žalobkyně v písemném vyjádření ze dne 29. 5. 2019 trvala na podané žalobě, jelikož případné soudní rozhodnutí o zrušení napadeného rozhodnutí bude mít zásadní vliv na vykonatelnost rozhodnutí správního orgánu navazující na napadené rozhodnutí, přinese odpověď na předběžnou otázku řešenou v řízeních souvisejících a je nutným předpokladem pro otázku případné odpovědnosti za škodu, jež byla napadeným rozhodnutím způsobena nejen žalobkyni.

Žalovaný podle písemného vyjádření ze dne 29. 4. 2019 vzal realizaci odstranění stavby již na vědomí.

21. Městský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, dále jen „s. ř. s.“) a vycházel přitom ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). Ve věci samé rozhodl bez nařízení jednání, jelikož s takovým projednáním věci žalobkyně výslovně souhlasila na čl. 21 soudního spisu a žalovaný se ve lhůtě stanovené soudem nevyjádřil (§ 51 odst. 1 s. ř. s.), souhlasil proto konkludentně.
22. Městský soud vycházel z této právní úpravy v rozhodném znění:
23. Podle § 3 správního řádu *nevyplyvá-li ze zákona něco jiného, postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2.*
24. Podle § 4 odst. 4 správního řádu *správní orgán umožní dotčeným osobám uplatňovat jejich práva a oprávněné zájmy.*
25. Podle § 36 odst. 3 věta první správního řádu *nestanoví-li zákon jinak, musí být účastníkům před vydáním rozhodnutí ve věci dána možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí; to se netýká žadatele, pokud se jeho žádosti v plném rozsahu vyhovuje, a účastníka, který se práva vyjádřit se k podkladům rozhodnutí vzdal.*
26. Podle § 50 odst. 1 správního řádu *podklady pro vydání rozhodnutí mohou být zejména návrhy účastníků, důkazy, skutečnosti známé správnímu orgánu z úřední činnosti, podklady od jiných správních orgánů nebo orgánů veřejné moci, jakož i skutečnosti obecně známé.*
27. Podle § 89 odst. 2 věta třetí před středníkem správního řádu *k vadám řízení, o nichž nelze mít důvodně za to, že mohly mít vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy, popřípadě na jeho správnost, se nepřihlíží.*
28. Podle § 93 odst. 1 správního řádu *jestliže v této hlavě není stanoveno jinak, pro řízení o odvolání se obdobně použijí ustanovení hlav I až IV, VI a VII této části.*
29. Před vlastním posouzením věci městský soud uvádí, že s ohledem na zásadu jednotnosti správního řízení je nutné rozhodnutí prvostupňového orgánu i rozhodnutí žalovaného posuzovat jako celek; případné vady odůvodnění rozhodnutí prvostupňového orgánu tak mohl zhojit žalovaný (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 2. 2013 č. j. 6 Ads 134/2012-47). Soud rovněž uvádí, že zrušení správního rozhodnutí výlučně pro nepřezkoumatelnost vylučuje možnost věcného posouzení žalobních bodů, a tím pádem se prodlužuje celková délka sporu, což neprospívá ani účastníkům řízení, ani správním orgánům. Námitku nepřezkoumatelnosti (viz níže *ad zadruhé*) je tedy nutné hodnotit i ve vztahu k hospodárné a k racionální aplikaci práva.
30. Předně městský soud k návrhu osoby zúčastněné na řízení, aby zastavil řízení, neshledal splnění podmínek podle § 47 s. ř. s., ani aplikaci ustanovení části první a třetí zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (podle § 64 s. ř. s.). Správní soud rozhoduje podle skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), pozdější realizace odstranění stavby je pro právě projednávaný případ irelevantní, a současně osoba zúčastněná na řízení nemá právo disponovat podanou žalobou, na jejímž projednání žalobkyně setrvala.

31. Městský soud před vypořádáním námitek považuje za vhodné uvést, že účelem správního soudnictví je ochrana veřejných subjektivních práv (§ 2 s. ř. s.), nikoli komplexní dozor nad zákonností činnosti veřejné správy. Rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v usnesení ze dne 21. 10. 2008 č. j. 8 As 47/2005-86 dovodil, že „...soudní řád správní je svojí povahou ‚obránnou‘ normou. Není normou ‚kontrolní‘, která by umožňovala komukoliv iniciovat, prostřednictvím podání žaloby ve správním soudnictví, kontrolu jakéhokoliv úkonu veřejné správy. Má pouze zajistit poskytování právní ochrany v případech, kdy veřejná správa vstupuje do právní sféry fyzických nebo právnických osob. Hraničním kritériem pro žalobní legitimaci je právě tvrzený zásah do veřejných subjektivních práv. (...) Z těchto důvodů Nejvyšší správní soud dovodil, že žalobní legitimace ve správním soudnictví by napříště neměla být svázána s existencí ex ante přesně specifikovaných veřejných subjektivních hmotných práv žalobce, ale s tvrzeným zásahem do právní sféry žalobce.“ Zásahem do právní sféry judikatura rozumí rovněž zkrácení na procesních právech, jak má na mysli rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 7. 2004 č. j. 2 As 36/2004-36, neboť „...žalobce může účinně namítat jen tu nezákonnost rozhodnutí, kterou byl zkrácen na svých právech, přičemž zkrácením na právech je pak nutno rozumět nejen zkrácení na právech hmotných, ale i na právech procesních (§ 65 s. ř. s.).“ V dané věci soud proto zkoumal, zda postupem správních orgánů došlo k zasažení do práv žalobkyně.
32. Ad zaprvé k námitce žalobkyně o nemožnosti účastnit se řízení před prvostupňovým orgánem, městský soud předně připomíná, že je povinen přihlížet k porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, mohlo-li mít za následek nezákonné rozhodnutí ve věci samé (§ 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s.). V daném případě ze správního spisu vyplývá, že žalobkyně nebyla účastníkem řízení před prvostupňovým orgánem, ačkoli je vlastnící nemovitosti sousedící s odstraňovanou stavbou, a současně žalobkyně není vlastnící odstraňované stavby. Ustanovení § 128 stavebního zákona neobsahuje vlastní definici okruhu účastníků řízení. Žalobkyni proto svědčilo účastenství podle § 27 odst. 2 správního řádu, neboť rozhodnutím o odstranění stavby by mohla být přímo dotčena na svém vlastnickém právu, které tím by mohlo být ovlivněno. Jelikož prvostupňový orgán rozhodnutí o odstranění stavby žalobkyni neoznámil a nejednal s ní, pochybil. V daném případě se o rozhodnutí prvostupňového orgánu žalobkyně dozvěděla a napadla je odvoláním. Tím, že žalobkyně takového práva využila, byla zde možnost, aby se jejími námitkami zabýval odvolací orgán. Jinými slovy, v předmětné věci se jejím odvoláním zabýval žalovaný jako odvolací orgán, čímž bylo pochybení prvostupňového orgánu zhojeno. Žalovaný pak podle soudu správně žalobkyni v napadeném rozhodnutí označil a nadále považoval za účastnici řízení, vycházel přitom z právní úpravy obecné. Podle § 27 odst. 2 správního řádu jsou účastníky správního řízení „též další dotčené osoby, pokud mohou být rozhodnutím přímo dotčeny ve svých právech nebo povinnostech“. V případě vlastnictví sousední nemovitosti se může jednat o dotčení vlastnických práv k ní, jestliže zamýšlený záměr (odstranění stavby) může mít přímý vliv na držbu, užívání či nakládání s příslušnou nemovitostí. Soud se proto zabýval otázkou, zda došlo ke zkrácení práva žalobkyně v situaci, kdy jejími odvolacími námitkami se zabýval až žalovaný jako odvolací orgán (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 1. 2. 2018 č. j. 10 As 148/2016-45). Městský soud dospěl k závěru, že k podstatnému zkrácení práv žalobkyně nedošlo. Je tomu tak proto, že v situaci, kdy prvostupňový orgán vydal rozhodnutí ve věci samé, opomenutý účastník se bránil zejména podáním odvolání. A na odvolací námitky žalobkyně reagoval žalovaný.

33. Pohodou bydlení žalobkyně se v řízení před prvostupňovým orgánem zabývala výše zmiňovaná závazná stanoviska, jež stanovila podmínky k ochraně zdraví a klidu i žalobkyně. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 10. 12. 2018 č. j. 6 As 286/2018-34 uvedl, že „zrušení rozhodnutí by mělo představovat krajní prostředek, jen když nelze jinak, např. když rozhodnutí nelze přezkoumat pro jeho nesrozumitelnost, ze spisového materiálu jsou zřejmé takové nedostatky při zjišťování stavu věci, jež by vedly k rozsáhlému dokazování před odvolacím správním orgánem, prvostupňové řízení vedla podjatá oprávněná úřední osoba, nebo když změně rozhodnutí brání zákonné důvody (srov. Jemelka, L., Pondělíčková, K., Bohadlo, D.: *Správní řád. Komentář*. 5. vydání. Praha: C. H. Beck, 2016, s. 502–512). Další důležitý argument pro upřednostnění změny napadeného rozhodnutí před jeho zrušením představuje zásada ekonomie řízení zakotvená v § 6 odst. 2 správního řádu, podle níž správní orgán postupuje tak, aby nikomu nevznikaly zbytečné náklady, a dotčené osoby co možná nejméně zatěžuje. Podle některých autorů by proto zrušení rozhodnutí pouze z formálních důvodů při existenci dostatečného množství podkladů pro změnu rozhodnutí v odvolacím řízení mohlo být dokonce hodnoceno jako nezákonné rozhodnutí či nesprávný úřední postup zakládající odpovědnost státu za újmu způsobenou při výkonu veřejné moci (např. Vedral, J.: *Správní řád. Komentář*. II. aktualizované a rozšířené vydání, Praha: BOVA POLYGON, 2012, s. 770–775).“ Městský soud k tomuto dodává, že žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí zejména na str. 10 a 11 s technickou znalostí věci vysvětlil, že odstranění stavby obsahující azbest považuje i v zájmu žalobkyně, neboť jmenovaná již nebude žít v bezprostřední blízkosti stavby obsahující zdraví škodlivou látku. Tato dílčí žalobní námitka není důvodná.
34. Městský soud konstatuje k podání osoby zúčastněné na řízení nazvané *Doplnění vyjádření k podaným odvoláním* ze dne 13. 3. 2018 s připojeným dokumentem *Demolice RD XXX - výkaz výměr a realizační podmínky*, že je co do údajů o přítomnosti azbestu totožné s podaným ohlášením záměru odstranit stavbu ze dne 26. 7. 2016, i s projektovou dokumentací *Demolice rod. domu XXX* vypracovanou autorizovaným inženýrem architektem. Podle původní projektové dokumentace má být vyprodukováno 0,8 m³ stavebních materiálů obsahujících azbest, zatímco *Doplnění vyjádření k podaným odvoláním* ze dne 13. 3. 2018 množství snižuje na 0,15 m³ eternitové šablony (s azbestem) zlikviduje dle zákonných podmínek specializovaná firma. Výčet podkladů pro rozhodnutí podle § 50 odst. 1 správního řádu je demonstrativní, proto podle městského soudu mohl být i tento nový výčet odhadovaného množství vzniklého stavebního odpadu podkladem pro vydání napadeného rozhodnutí, ale nebyl v napadeném rozhodnutí zohledněn. Žalobkyně se s ohledem na jeho neobdržení nedozvěděla, že konečné množství vybouraných stavebních materiálů obsahujících azbest může být i menší, než se původně předpokládalo. Příloha č. 8 (ve znění do 31. 12. 2017, poté byla změnou vyhlášky č. 405/2017 přecíslovaná jako Příloha č. 15) nazvaná *Náležitosti dokumentace bouracích prací* vyhlášky o dokumentaci staveb v části B.5 písm. g) [v přecíslovaném znění Přílohy č. 15 v části B.5 písm. h)] ukládá povinnost stavebníkovi uvést „maximální produkováná množství a druhy odpadů a emisí při odstraňování stavby, nakládání s odpady, zejména s nebezpečným odpadem, způsob přepravy a jejich uložení nebo dalšího využití anebo likvidace“. Soud proto považuje tvrzení žalovaného, že projektová dokumentace nemusí povinně obsahovat údaje o předpokládaném množství vzniklého odpadu a způsobu jeho likvidace, za mylné. Toto dílčí pochybení však ničím nezasahuje do práv žalobkyně. Také do práv žalobkyně nezasahuje dílčí pochybení žalovaného, který na str. 8 ve druhém odstavci napadeného rozhodnutí uvedl původní znění Přílohy č. 8 platné do 31. 12. 2017, ačkoli měl již uvést

znění platné od ledna 2018 pod Přílohou č. 15 vyhlášky o dokumentaci staveb. Důvodem zrušení rozhodnutí může být toliko takové procesní pochybení, o němž lze mít důvodně za to, že mohlo mít vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy. V daném případě by vyrozumění žalobkyně o tom, že při bouracích pracích bude vyprodukováno menší množství odpadu obsahujícího nebezpečný azbest, rozhodně nemohlo mít žádný praktický vliv na ochranu jejího práva na příznivé životní prostředí, a proto je tato dílčí námitka nedůvodná. Rozpor postupu žalovaného s Listinou základních práv a svobod ani se správním řádem, který by měl vliv na práva žalobkyně, soud neshledal.

35. Námitky prvního žalobního bodu nejsou důvodné.
36. *Ad zadruhé* k námitce nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí pro nesrozumitelnost a nedostatek důvodů, jelikož žalovaný nedostatečně zjistil skutkový stav, městský soud uvádí, že pokud by tato námitka byla důvodná, bránila by taková vada věcnému posouzení napadeného rozhodnutí. Nepřezkoumatelnost správního rozhodnutí spočívá podle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí, přičemž nepřezkoumatelnost rozhodnutí správního orgánu pro nesrozumitelnost předchází případné nepřezkoumatelnosti pro nedostatek jeho důvodů; důvody rozhodnutí lze zkoumat toliko u rozhodnutí srozumitelných (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 7. 2008 č. j. 3 As 51/2007-84). Za nesrozumitelnost rozhodnutí soudy považují například případy, kdy odůvodnění nedává smysl, který by svědčil o skutkových a právních důvodech, které vedly správní orgán k vydání rozhodnutí (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 9. 2003 č. j. 7 A 547/2002-24); pro rozpor výroku s odůvodněním (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 12. 2003 č. j. 2 Ads 33/2003-78) či pro výrok, který nemá oporu v zákoně (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 5. 2003 č. j. 7 A 181/2000-29), nebo není-li rozhodnutí rozčleněno na výrok a odůvodnění, protože není zřejmé, zda správní orgán rozhodl o všech návrzích účastníka řízení (viz rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 21. 10. 1994 č. j. 6A 63/93-22).
37. Rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, jestliže z jeho odůvodnění není seznatelné, proč správní orgán považuje námitky účastníka za liché, mylné nebo vyvrácené, které skutečnosti vzal za podklad svého rozhodnutí, proč považuje skutečnosti tvrzené účastníkem za nerozhodné, nesprávné nebo jinými řádně provedenými důkazy vyvrácené, podle které právní normy rozhodl a jakými úvahami se řídil při hodnocení důkazů. Nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů musí být vykládána ve svém skutečném smyslu, tj. jako nemožnost přezkoumat určité rozhodnutí pro nemožnost zjistit v něm jeho obsah nebo důvody, pro které bylo vydáno (viz usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 2. 2008 č. j. 7 Afs 212/2006-76). Není přípustné institut nepřezkoumatelnosti libovolně rozšiřovat a vztáhnout jej i na případy, kdy se správní orgán podstatou námitky účastníka řízení řádně zabývá a vysvětlí, proč nepovažuje argumentaci účastníka za správnou, byť výslovně v odůvodnění rozhodnutí nereaguje na všechny myslitelné aspekty vznesené námitky a dopustí se dílčího nedostatku odůvodnění. Zrušení rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost je vyhrazeno těm nejzávažnějším vadám rozhodnutí, kdy pro absenci důvodů či pro nesrozumitelnost skutečně nelze rozhodnutí meritorně přezkoumat.
38. Napadená rozhodnutí posoudil soud optikou výše uvedené judikatury a dospěl k závěru, že rozhodnutí nepřezkoumatelná nejsou. Z jejich odůvodnění je zřejmé, z jakého skutkového stavu správní orgány vyšly, jak vyhodnotily pro věc rozhodné skutkové okolnosti a jak je

následně právně posoudily. Rozhodnutí jsou řádně odůvodněna a jsou plně srozumitelná. Tvrzená nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí, jež má spočívat v nedostatečně zjištěném skutkovém stavu soudem zjištěna nebyla. Žalovaný se vyjádřil jednotlivě k námitkám žalobkyně, včetně důvodů, pro které se neztotožnil se žalobkyní. Podle soudu napadené rozhodnutí obsahuje veškeré náležitosti stanovené § 68 odst. 2 správního řádu. Totéž pak lze vztáhnout na rozhodnutí prvostupňového orgánu, v jeho výrokové části jsou uvedena zákonná ustanovení, na jejichž základě bylo rozhodnuto, v odůvodnění je uvedeno, jaké skutečnosti byly vzaty za prokázané a jakými úvahami se prvostupňový orgán řídil. Námitky takto vznesené žalobkyní obecně soud v důsledku dispoziční zásady vypořádává toliko rovněž obecně, jak měl na mysli Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 28. 4. 2004 č. j. 1 Azs 28/2004-41 *„Jestliže žalobce namítal vady správního řízení toliko v obecné rovině, tj. omezil se jen na citaci příslušných ustanovení správního řádu, aniž by uvedl, v čemž konkrétně měly tyto vady spočívat, krajský soud postupoval v souladu se zákonem, jestliže procesní postup žalovaného v řízení přezkoumal obecně ve vztahu k obsahu správního spisu a neshledal v postupu žalovaného pochybení.“* Žalovaný i prvostupňový orgán v průběhu správního řízení se zabývali podklady stavebníka, ve věci byla doložena závazná stanoviska orgánu ochrany veřejného zdraví a orgánu ochrany ovzduší, případně vyjádření ostatních dotčených orgánů, že jimi chráněné veřejné zájmy nejsou odstraněním stavby dotčeny, rozhodnutí je logicky ucelené a srozumitelné. Tato dílčí námitka není důvodná.

39. K námitce nedostatečné kritičnosti žalovaného vůči dokumentaci odstraňování stavby městský soud připomíná, že projektovou dokumentaci v předmětné věci vypracoval autorizovaný architekt.
40. Podle § 128 odst. 5 stavebního zákona *vlastník stavby je povinen zajistit, aby odstranění stavby bylo provedeno stavebním podnikatelem. Stavbu, která k uskutečnění nevyžaduje stavební povolení, může její vlastník odstranit svépomocí, pokud zajistí provádění stavebního dozoru. U staveb, v nichž je obsažen azbest, zajistí provádění dozoru osobou, která má oprávnění pro odborné vedení provádění stavby podle zvláštního právního předpisu. Povinnosti vlastníka odstraňované stavby, stanovené zvláštními právními předpisy, nejsou dotčeny.* Ani vyhláška o dokumentaci staveb nestanoví stavebníkovi povinnost předem doložit název konkrétní stavební společnosti, která stavbu odstraní. Z uvedeného vyplývá, že není povinností stavebníka předem doložit, který konkrétní stavební podnikatel bude stavbu odstraňovat. V případě vydání povolení k odstranění stavby je stavebník povinen zajistit její odborné odstranění podle požadavků stavebního zákona a na něj navazujících právních předpisů. Stavební úřad disponuje příslušnou pravomocí chránit veřejný zájem výkonem kontrolního dozoru nad prováděním odstraňování stavby. Jedná se o možnost provést kontrolní prohlídku a s ní související oprávnění (§ 133 a § 134 stavebního zákona), případně oprávnění nařídit nutné zabezpečovací práce (§ 136 stavebního zákona) či nezbytné úpravy (§ 137 stavebního zákona). Při odstraňování azbestu rozhodnutí prvostupňového orgánu s odkazem na závazné stanovisko orgánu ochrany veřejného zdraví v části výroku *„II. Stanoví podmínky pro odstranění stavby“* uložilo stavebníkovi pod bodem 3 povinnost nejméně 30 dnů předem oznámit odstranění stavby orgánu ochrany veřejného zdraví. Dále pod bodem 5 je v souvislosti s výkonem stavebního dozoru uložena stavebníkovi povinnost nejpozději 14 dní před započatím odstraňování stavby stavebnímu úřadu oznámit, který stavební podnikatel bude odstraňování stavby provádět. Městský soud uzavírá, že ochraně nejen právní sféry žalobkyně, ale i veřejného zájmu jako takového, bylo v souvislosti se stanovením podmínek pro manipulaci se stavebním odpadem učiněno za dost. Ohledně tvrzení telefonického dotazu žalobkyně na jí

zmiňovanou společnost žalobkyně soudu nic nedoložila, taková námitka je proto irelevantní. V uvedeném postupu soud porušení správního řádu ani Listiny základních práv a svobod neshledal. Tato dílčí námitka není důvodná.

41. K další námitce žalobkyně, že projektová dokumentace obsahuje tvrzení o dvou garážích, zatímco se jedná o dvě dřevěné kůlny, pak takováto námitka je procesně nepřijatelná. Spor o to, co lze označit za kůlnu či za garáž, nijak neslouží k ochraně veřejných subjektivních práv žalobkyně, ani nezasahuje do její právní sféry (§ 2 s. ř. s.). Tato dílčí námitka není důvodná.
42. K tvrzení, že by odstraněním stavby mohlo dojít k narušení statiky jejího rodinného domu z roku 1924 a garáže sousedící na vzdálenost 80 cm s pozemkem stavebníka, soudu nedoložila žalobkyně žádný konkrétní důkaz, z něhož by vyplývala její obava jako důvodná. Projektová dokumentace v části B.5 v daném případě nepočítá s nasazením těžké mechanizace, nýbrž s mechanizací toliko ruční či lehkou. Obdobně výrok rozhodnutí prvostupňového orgánu v části II. bodu 2. stanoví takovýto potup (postupné rozebrání) jako povinný. Tato dílčí námitka je nedůvodná.
43. K další námitce přítomnosti eternitu lze uvést, že zmiňovaná otázka byla řešena v souvislosti s přítomností azbestu, neboť je všeobecně známou technickou skutečností, že eternit se zpravidla vyrábí ze směsi cementu s příměsí azbestových vláken. V projektové dokumentaci v části B.1 písm. e) je výslovně zmíněna přítomnost azbestu v eternitové střešní krytině, obdobně je uvedeno v části B.2 písm. c). Tvrzení o pokácení jehličnanů při odstraňování stavby soud považuje za nedůvodné a ničím nedoložené. V projektové dokumentaci v části B.4 je uvedeno, že žádné úpravy nebudou prováděny, není tudíž zřejmé, jaké pokácení jehličnanů měla žalobkyně na mysli. Současně soud neshledal žádný rozumný důvod, aby přisvědčil žalobkyni, že závazné stanovisko Hygienické stanice hlavního města Prahy se touto problematikou mělo zabývat. K obecně nastolenému tvrzení žalobkyně, že závazná stanoviska nereflektují skutečný stav, protože závazné stanovisko Hygienické stanice hlavního města Prahy nevzalo v úvahu stavbu na pozemku stavebníka a vyšlo ze stavu po odstranění stavby, žalobkyně nedoložila žádný důkaz. Ostatně námitku, že závazná stanoviska nereflektují skutečný stav, uplatnila až v žalobě a zcela obecně, proto soud k obecné námitce uvádí, že je irelevantní. Se žalobkyní se neztotožnil soud, neboť tvrzení žalobkyně z ničeho nevyplyvá. Uvedená dílčí námitka není důvodná.
44. Žalobkyně dále namítla, že správní orgány se nedostatečně řídily vyšetřovací zásadou.
45. Podle § 50 odst. 3 správního řádu *správní orgán je povinen zjistit všechny okolnosti důležité pro ochranu veřejného zájmu. V řízení, v němž má být z moci úřední uložena povinnost, je správní orgán povinen i bez návrhu zjistit všechny rozhodné okolnosti svědčící ve prospěch i v neprospěch toho, komu má být povinnost uložena.*
46. V právě projednávaném případě, v němž se jedná o řízení o žádosti o odstranění stavby (§ 128 stavebního zákona), se nejednalo o řízení o uložení povinnosti odstranit stavbu (§ 129 stavebního zákona). Proto se v něm vyšetřovací zásada uplatní toliko v omezeném rozsahu ke zjištění všech okolností důležitých pro ochranu veřejného zájmu (§ 50 odst. 3 věta první správního řádu). V tomto směru žalobkyně nad rámec již shora vypořádaných námitek nijak blíže neupřesnila, jaké konkrétní skutečnosti neměly být ve veřejném zájmu z moci úřední v návrhovém řízení vyšetřeny, proto je tato dílčí námitka nedůvodná.

47. Námitka, že prvostupňový orgán neprovedl místní šetření, je irelevantní. Ust. § 128 stavebního zákona otázku provedení místního šetření v tomto řízení neupravuje, uplatní se proto obecná úprava správního řízení. Podle § 50 odst. 1 správního řádu *k provedení důkazů lze užít všech důkazních prostředků, které jsou vhodné ke zjištění stavu věci a které nejsou získány nebo provedeny v rozporu s právními předpisy. Jde zejména o listiny, ohledání, svědeckou výpověď a znalecký posudek*. Ani podle této úpravy není dána obecná povinnost správního orgánu provést místní šetření. Odkaz žalobkyně na rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 30. 10. 2014 č. j. 7 A 136/2011-50 není nepřiléhavý, neboť v tamním řízení byla uložena povinnost odstranit stavbu podle § 129 stavebního zákona. V právě projednávaném případě se však jedná o řízení o žádosti, k němuž žalobkyně blíže nedoložila, z jakého důvodu považuje nařídit místní šetření jako nutné, přičemž ze správního spisu taková potřeba z ničeho nevyplývá. I tato dílčí námitka není důvodná.
48. Námitky druhého žalobního bodu nejsou důvodné.
49. *Obiter dictum* soud dodává, že odstraněním stavby obsahující silně karcinogenní azbest by mělo dojít ke zlepšení životního prostředí žalobkyně, což ostatně uvedl i žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí na str. 10 a 11 spolu s vysvětlením, že právě dlouhodobé vystavení azbestu má pro lidský organismus rakovinotvorné účinky. S tímto závěrem se městský soud ztotožňuje.
50. Na základě shora uvedeného městský soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
51. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci měl plný úspěch žalovaný, avšak žalovanému v řízení žádné náklady nad rámec jeho běžných činností nevznikly. Soud proto rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení. S ohledem na § 60 odst. 5 s. ř. s. soud dále rozhodl tak, že osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť jí soudem nebyly v řízení uloženy žádné povinnosti a rovněž nevyvstaly okolnosti zvláštního zřetele hodné k tomu, aby jí soud přiznal právo na náhradu dalších nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 28. června 2021

JUDr. Jan Ryba, v. r.
předseda senátu